

POKYN č. 6 Vykazování času stráveného na trajektu nebo ve vlaku, pokud má řidič k dispozici lůžko nebo lehátko.

PŘEDPISY V SOCIÁLNÍ OBLASTI TÝKAJÍCÍ SE SILNIČNÍ DOPRAVY
nařízení (ES) č.561/2006, směrnice 2006/22/ES, nařízení (EU) č. 3821/85

Problematika: Vykazování času stráveného na trajektu nebo ve vlaku, pokud má řidič k dispozici lůžko nebo lehátko.

Článek: 9 odst. 1 nařízení (ES) č. 561/2006.

Přístup, který se má dodržovat: Během odpočinku musí být řidič s to volně nakládat se svým časem podle čl. 4 písm. f). Řidič je však oprávněn čerpat přestávku nebo denní nebo týdenní odpočinek, cestuje-li trajektem nebo vlakem, pokud má k dispozici lůžko nebo lehátko. To vyplývá ze znění čl. 9 odst. 2, kde se stanoví, že doba, kterou řidič stráví na cestě, „se nezapočítává jako doba odpočinku, **pokud se řidič nenachází na trajektu nebo ve vlaku a nemá přístup k lůžku nebo lehátku**“.

Dále v souladu s čl. 9 odst. 1 může být **běžná denní doba odpočinku** o trvání alespoň 11 hodin, kterou řidič čerpá na trajektu nebo ve vlaku (pokud má řidič k dispozici lůžko nebo lehátko), přerušena nanejvýš dvakrát jinými činnostmi (jako třeba přemístěním vozidla na trajekt nebo vlak nebo jeho přemístěním z trajektu nebo vlaku). Obě tato přerušení nesmějí celkem přesáhnout jednu hodinu. V důsledku doby přerušení nesmí v žádném případě dojít ke snížení běžné denní doby odpočinku.

Pokud je běžný denní odpočinek čerpán ve dvou částech, musí první časový úsek činit alespoň tři hodiny a druhý časový úsek alespoň devět hodin (jak je stanoveno v čl. 4 písm. g)), počet přerušení (nanejvýš dvě) se týká celé doby denního odpočinku, nikoli každé části běžného denního odpočinku rozděleného do dvou časových úseků.

Odchyłka podle čl. 9 odst. 1 se nevztahuje na zkrácenou ani běžnou týdenní dobu odpočinku.